

Ấn Phẩm Số 25-29 | THÁNG 05/2025

ÁP-RAM: BƯỚC ĐI BỞI ĐỨC TIN GIỮA
THỬ THÁCH VÀ ÂN ĐIỂN
(Phần 2)

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

ÁP-RAM: BƯỚC ĐI BỞI ĐỨC TIN GIỮA THỬ THÁCH VÀ ƠN ĐIỂN

Sáng Thế Ký 12-14 (Phần 2)

Trần Hồng Ân, M.Div.

Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ram và hứa sẽ ban phước cho ông cùng các dân tộc qua ông. Sự kêu gọi và lời hứa phước hạnh này thiết lập một khuôn mẫu về ân điển của Đức Chúa Trời dành cho dân sự Ngài, một khuôn mẫu tiếp diễn xuyên suốt sách Sáng-thế Ký.

Sự Thử Thách và Sự Chu Cấp (Sáng-thế Ký 12:10–14:16)

Câu chuyện của Áp-ram không phải là một câu chuyện "hạnh phúc mãi mãi về sau." Ngay sau khi nhận được sự kêu gọi, đức tin của ông lập tức bị thử thách. Cách ông đối mặt với những thử thách này càng củng cố sự thật rằng ông được chọn không phải vì sự hoàn hảo của mình, mà bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

Thử thách bởi nghịch cảnh (12:10-20)

Ngay khi Áp-ram vâng lời, khủng hoảng ập đến. Một nạn đói quét qua vùng đất hứa.

Cơn đói kém về thể chất cũng kéo theo một cơn đói kém về thuộc linh trong lòng Áp-ram. Nghịch cảnh cám dỗ ông cố gắng bảo đảm phước hạnh của Chúa bằng cách đi ra ngoài kế hoạch của Ngài. Ông rời Ca-na-an để đến Ai Cập, tìm kiếm sự bảo vệ của riêng mình theo cách thế gian thay vì tin cậy vào sự bảo vệ đời đời của Đức Chúa Trời. Nói cách khác vì niềm tin vào Đức Chúa Trời, ông sợ người không tin vào Đức Chúa Trời sẽ làm hại đến mình mà ảnh hưởng đến lời hứa thiêng liêng.

Ông còn yêu cầu Sa-rai nói dối về mối quan hệ của họ. Nỗi sợ hãi khiến ông coi vợ mình như một rủi ro cần quản lý thay vì một người bạn đời cần bảo vệ. Giống như A-đam đã thất bại trong việc bảo vệ Ê-

va khỏi lời nói dối của con rắn, Áp-ram đã thất bại trong việc bảo vệ Sa-rai khỏi Pha-ra-ôn và lời nói dối của chính mình.

Tuy nhiên, dù Áp-ram không tin cậy vào kế hoạch của Chúa, ông vẫn nhận được sự bảo vệ và chu cấp mà ông tìm kiếm. Tại sao? Bởi vì dù ông thất bại, Đức Chúa Trời vẫn thành tín với lời hứa của Ngài. Pha-ra-ôn, sau khi phát hiện sự thật, đã đuổi Áp-ram đi cùng với "tất cả những gì thuộc về ông" (c.20).

Thử thách bởi sự dư dật (13)

Thử thách thứ hai đến từ sự dư dật. Lúc này, Áp-ram đã "rất giàu có về súc vật, bạc và vàng" (13:2).

Nếu nghịch cảnh thử thách đức tin qua sự lo lắng, thì sự dư dật thử thách đức tin qua sự thờ ơ. Nhưng lần này, Áp-ram đã làm tốt hơn. Ông đáp lại sự dư dật không phải bằng sự tự mãn, mà bằng một cam kết mới khi ông trở về nơi mình đã lập bàn thờ cho Đức Chúa Trời và tiếp tục thờ phượng Chúa.

Sự dư dật cũng thử thách nhân cách của ông. Khi xung đột nảy sinh giữa người của ông và người của Lót, Áp-ram đã thể hiện một nhân cách ngày càng trưởng thành khi ông vị tha nhường cho Lót quyền lựa chọn đất đai trước (13:8-9).

Lót đã bước đi bởi mắt thấy, chọn vùng đất trông có vẻ tốt tươi nhưng lại gần Sô-đôm, một nơi tội lỗi. Ông đã di chuyển từ "Bê-tên" (nhà của Đức Chúa Trời) đến ngưỡng cửa của sự hủy diệt. Trong khi đó, Áp-ram, dù ở trong sự dư dật, vẫn chọn tin cậy vào lời hứa của Chúa.

Thử thách bởi sự tấn công (14:1-16)

Thử thách thứ ba đến dưới hình thức một cuộc tấn công. Trong đoạn 12, Áp-ram chạy trốn khỏi đất hứa một cách yếu đuối, đẩy cả hai vợ chồng và gia tộc vào thế nguy hiểm. Nhưng trong đoạn 14, ông tạm rời đất hứa với vai trò của một chiến binh chinh phục, sống bày tỏ sự kêu gọi của Chúa.

Khi hay tin Lót bị bắt làm tù binh, chúng ta có thể nghĩ Áp-ram sẽ mặc kệ: "Ta đã cho nó lựa chọn trước, nó phải tự gánh lấy hậu quả." Nhưng không, Áp-ram đáp lại bằng lòng trắc ẩn. Ông không thụ động, mà truy đuổi. Ông không oán giận, mà quyết tâm giải cứu người thân mình khỏi kẻ thù. Một hành động hoàn toàn tương phản với những gì ông đã làm tại Ai Cập.

Cuộc chinh phục của Áp-ram thiết lập một khuôn mẫu về chiến trận của vương quốc: Đức Chúa Trời mang lại một chiến thắng không tưởng trước một kẻ thù bất bại, thông qua một người giải cứu bất ngờ, cho một dân tộc không xứng đáng. Trong Tân Ước, kiểu mẫu này đạt đến đỉnh điểm trong công việc của Đấng Christ. Không kẻ thù nào bất bại hơn sự chết. Không chiến thắng nào không tưởng hơn những gì đã xảy ra tại thập tự giá và ngôi mộ trống. Và không người giải cứu nào bất ngờ hơn Chúa Giê-su. Đấng Christ, con cháu của Áp-ra-ham đã rời khỏi nơi Ngài vốn ở thoải mái để thực hiện một sứ mệnh giải cứu dân sự của Đức Chúa Trời.

Phước Hạnh của Mên-chi-xê-đéc và Ân Điển của Đức Chúa Trời (14:17-24)

Cuối đoạn 14, chúng ta gặp một trong những nhân vật bí ẩn nhưng quan trọng nhất lịch sử Kinh Thánh: Mên-chi-xê-đéc. Ông là vua của Sa-lem (sau này là Giê-ru-sa-lem) và cũng là "thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao" (14:18).

Cuộc gặp gỡ ngắn ngủi này báo trước về sự xuất hiện của con cháu của Áp-ra-ham, Đấng sẽ là Vua-

Thầy Tế Lễ tối cao. Sách Hê-bơ-rơ giải thích rằng Mên-chi-xê-đéc "giống như Con Đức Chúa Trời, làm thầy tế lễ đời đời" (Hê-bơ-rơ 7:3). Tên ông có nghĩa là "vua công bình", và ông là vua của "Sa-

lem" (bình an). Khi ông đến với Áp-ram, ông mang theo "bánh và rượu". Nhiều thế kỷ sau, Vua thật của Y-sơ-ra-ên, "Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm vĩ đại", cũng sẽ phục vụ các môn đồ một bữa ăn—bánh của thân Ngài và chén của huyết Ngài (Hê-bơ-rơ 4:14).

Áp-ram đã dâng một phần mười chiến lợi phẩm cho Mên-chi-xê-đéc. Đây là lần đầu tiên Kinh Thánh đề cập đến việc dâng một phần mười. Áp-ram làm điều này không phải vì Mên-chi-xê-đéc yêu cầu, mà vì ông ấy xứng đáng. Sự dâng hiến của chúng ta cho Vua tối cao cũng nên như vậy, không phải vì bị ép buộc, mà vì lòng vui mừng biết ơn Vị Vua Tối Thượng—Đức Chúa Trời.

KẾT LUẬN

Hành trình của Áp-ram từ sự kêu gọi, qua khủng hoảng, đến cam kết, đã xác nhận một khuôn mẫu về việc bước đi bởi đức tin. Ông không hoàn hảo, nhưng ông tin cậy vào Đấng đã hứa. Câu chuyện của ông không chỉ là lịch sử, mà còn là một lời mời gọi cho mỗi chúng ta: hãy can đảm bước đi bởi đức tin, tin chắc rằng dù phải đối mặt với nghịch cảnh, sự dật hay các cuộc tấn công, Đức Chúa Trời thành tín vẫn đang dẫn dắt, chu cấp và hoàn thành mục đích tốt đẹp của Ngài trên đời sống chúng ta.

Suy Gẫm và Thảo Luận:

1. Đức Chúa Trời chọn Áp-ram không dựa trên sự xứng đáng của ông. Ân điển Chúa ban cho chúng ta cũng là điều chúng ta không xứng đáng. Chúng ta nên phản ứng thế nào trước ân điển không đáng được này?
 2. Lót di chuyển từ "gần" Sô-đôm (13:12) đến "trong" Sô-đôm (14:12). Bạn nhận được lời cảnh báo nào từ sự thay đổi này?
 3. Khi đối mặt với nghịch cảnh, Áp-ram đã dùng sự lừa dối để cố gắng "giúp" Chúa hoàn thành lời hứa. Theo những cách nào Cơ Đốc nhân ngày nay cũng có xu hướng "giúp đỡ" Chúa theo cách riêng của mình?
- Mên-chi-xê-đéc, vua-thầy tế lễ của Sa-lem, đã báo trước về Chúa Giê-su, Vua-Thầy Tế Lễ tương lai của Giê-ru-sa-lem. Hãy giải thích ngắn gọn về sự tương đồng này.

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẸNG THẮNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetthat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)